

ZAKON O DRŽAVNOJ ARBITRAŽI

DRUGO IZDANJE

IZDANJE „SLUŽBENOG LISTA FNRJ“

**ZBIRKA RROPISA
IZ OBLASTI PRIVREDE**

ZBIRKA BR. 7

IZDANJE „SLUŽBENOG LISTA FNRJ“

ZAKON
O DRŽAVNOJ ARBITRAŽI

DRUGO IZDANJE

1949.

P R E D G O V O R

I.

Prve odredbe o državnoj arbitraži dolaze u našem zakonodavstvu u vrijeme kad su već bili ispunjeni svi objektivni uvjeti za prelaz na plansku privredu, kad su bile izvršene konačne organizacione pripreme za taj prelaz.

Rješavanje međusobnih sporova državnih privrednih poduzeća putem državne arbitraže prvi put je predviđeno u našem zakonodavstvu u Osnovnom zakonu o državnim privrednim poduzećima od 24. srpnja 1946. (član 63.), a već 12. prosinca 1946. donesen je Zakon o rješavanju imovinskih sporova putem državne arbitraže. Ovim zakonom rješavanje svih međusobnih imovinskih sporova državnih organa, ustanova i poduzeća, kao i mješovitih poduzeća, poduzeća pod sekvestrom i upravom državnih organa, povjereno je državnoj arbitraži.

Tim zakonom bili su prvi put dati organizacija, nadležnost i postupak državne arbitraže.

U isto vrijeme Uredbom Vlade FNRJ o zaključenju ugovora u privredi od 16. prosinca 1946. predviđeno je da će se sporovi koji nastanu iz ugovora zaključenih između državnih privrednih poduzeća rješavati državnom arbitražom.

VI

Stvaranje državne arbitraže neposredno pred početak prve planske godine predstavljalo je važnu kariku u općem sistemu mjera koje su bile poduzete za prelaz na plansku privredu.

Opseg državnog privrednog sektora i njegova struktura, a prije svega njegova uloga, iziskivali su da se sporovi ekonomskih jedinica koje pripadaju jedinstvenom fondu općenarodnog vlasništva rješavaju na poseban način i da se ta kompetencija povjeri naročitim organima, jer se ti sporovi suštinski razlikuju od sporova kapitalističkih poduzeća. Dok se naime u sporovima ekonomskih jedinica u privatnom vlasništvu pojavljuju stranke sa antagonističkim interesima, u socijalističkom sektoru privrede interesi stranaka nisu antagonistički. Rješavati njihove imovinske sporove znači dovesti njihovu privrednu djelatnost u međusobni sklad sa planom, pa se uslijed toga takvi sporovi ne mogu rješavati po pravilima koja važe za građanskopravne odnose privatnih osoba, već u smislu zadataka privrednog plana, zakonskih propisa, ugovora, uzansa i trgovačkih običaja. Pri rješavanju tih sporova potrebno je neprekidno voditi računa o općim interesima ekonomske politike države i usklađivanju privredne djelatnosti pojedinih ekonomskih jedinica u svrhu izvršenja planskih zadataka, pri čemu te jedinice, po svojoj svrsi, moraju surađivati. Otuda rješavanje takvih sporova nije moglo biti dato u nadležnost suda.

Stvaranje državne arbitraže došlo je u vrijeme prelaska od administrativnog upravljanja državnim poduzećima na njihovo ekonomsko rukovođenje, i to davanjem ekonomske i pravne samostalnosti i stvaranjem uvjeta za stimulaciju u njihovom radu naročito putem ekonomskih mjera.

Tek po donošenju Osnovnog zakona o državnim privrednim poduzećima načela socijalističkog upravljanja državnom imovinom našla su svoje zakonsko оформление u odnosu na državna privredna poduzeća. Davanjem pravne samostalnosti državnim privrednim poduzećima i razgraničenjem nadležnosti u odnosu na rukovođenje poduzećima. Ukazom Prezidijuma Narodne skupštine FNRJ o određivanju poduzeća općenarodnog značaja od 19. srpnja 1946., uklonjena je neodređenost u odnosu na saveznu i republičke kompetencije u rukovođenju privrednim poduzećima. Time su stvoreni uvjeti za poslovanje privrednih poduzeća kao ekonomskih i pravnih individualiteta, a uslijed toga i mogućnost da među njima dođe i do imovinskih sporova. To je bilo vrijeme kad je trebalo stvoriti organ koji će rješavati takve sporove.

II.

Osnovna obilježja ranijeg Zakona o rješavanju imovinskih sporova putem državne arbitraže, koji je prestao važiti 2. siječnja 1948., bila su slijedeća:

Zakon je proširio principe iz Osnovnog zakona o državnim privrednim poduzećima i Uredbe o zaključivanju ugovora u privredi u odnosu na nadležnost arbitraže, propisujući da je državna arbitraža nadležna da rješava sve međusobne imovinske sporove jedinica u državnom vlasništvu. U odnosu na zadružni sektor i privatna privredna poduzeća kao i privatne osobe, fizičke i pravne, Zakon o rješavanju imovinskih sporova putem državne arbitraže predvidio je mogućnost ugovaranja nadležnosti državnih arbitražnih vijeća za imovinske sporove sa jedinicama državnog sektora.

Nadležnost pojedinih arbitražnih vijeća, kako je bila predviđena tim zakonom, odgovara raspodjeli kom-

VIII

petencija administrativno-operativnih rukovodstava nad poduzećima. Time su državne arbitraže osnovane pri onom državnom organu koji rukovodi privredom. Arbitrima je time omogućeno da uoče i ocjenjuju opće interese ekonomske politike države i ostvarenje privrednog plana i u cjelinj i u pojedinostima. Važnost ovakve organizacije naročito se ističe u vezi sa smjernicama o pravilima koja su arbitražna vijeća dužna uzeti u obzir prilikom donošenja svojih odluka. Takva je organizacija omogućila da se sporovi rješavaju u okviru zadatka onog državnog organa pod čijim se rukovodstvom stranke u sporu nalaze i pri kome arbitraža postoji.

U odnosu na konstituciju naše državne arbitraže kako je bila predviđena Zakonom o rješavanju imovinskih sporova putem državne arbitraže, iako se ne mogu praviti upoređenja sa konstitucijom arbitraža u kapitalističkim zemljama, konstitucija arbitražnih vijeća u izvjesnom smislu — u sastavu vijeća sa porotnicima — imala je prednosti i nedostatke prigodnih arbitraža (arbitraža ad hoc).

Arbitražno vijeće sastojalo se naime od državnog arbitra kome je pripadala funkcija predsjednika vijeća i dva arbitra-porotnika, koje su određivale stranke u sporu, kao članova vijeća.

U prvo vrijeme ovakav sastav vijeća imao je nesumnjivo znatne prednosti. U prvom redu putem arbitara-porotnika vijeće je dobivalo neposredne informacije o sporu stranaka, njihovom radu i problemima, što je arbitraži u počecima njezinog rada u znatnoj mjeri doprinijelo pravilnom rješanju spora. Sudjelovanjem arbitara-porotnika u vijeću državna privredna poduzeća upoznala su se sa radom državne arbitraže i njezinom ulogom u planskoj privredi. To je u prvom periodu

IX

rada državne arbitraže doprinijelo brzom afirmiranju državne arbitraže u saveznom i republičkim okvirima i omogućilo joj da već u prvoj godini svoga rada snažno intervenira na mnogim mjestima. Na koncu, arbitri-porotnici su svojim sudjelovanjem u radu arbitraže došli u mogućnost da problematiku poduzeća u sporu promatraju sa gledišta općih zadataka i interesa koje arbitraža treba štititi. To je bio snažan doprinos pri formiranju shvaćanja o ulozi državnih privrednih poduzeća u ostvarenju zajedničkih i općih zadataka i arbitri-porotnici prenosili su u poduzeća svoja iskustva i nedostatke u radu poduzeća koje su uočili u arbitražnom vijeću.

Međutim, ovakav sistem konstitucije arbitražnih vijeća imao je s druge strane i svojih nedostataka. Arbitri-porotnici osjećali su se često predstavnicima stranaka u sporu, što je otežavalo rad vijeća. Raniji zakon računao je s tom mogućnošću određivši da se odluka u vijeću donosi sporazumno ili većinom glasova u kojoj većini je obavezno morao biti državni arbitar. Državni arbitar predstavljao je u vijeću interes rukovodećeg organa pri kome je arbitraža osnovana i od kojega su stranke u sporu dobivale svoje zadatke.

Drugi nedostatak sastojao se u tome što je kontinuitet u radu državne arbitraže bio vezan isključivo uz ličnost državnog arbitra i što je provođenje linije državne arbitraže bilo otežano takvim sastavom vijeća na čiji izbor arbitraža, izuzev predsjednika vijeća, nije imala utjecaja.

U pogledu ostalih propisa u zakonu je naglašen položaj arbitraža kao posebnog aparata državne uprave naročito time što se arbitraža osniva pri organima dr-

X

žavne uprave (izuzev kotarskih i gradskih arbitraža), što se državni arbitri ne biraju, već postavljaju i razrješavaju, što za svoj rad odgovaraju organima državne uprave pri kome su osnovane i višim arbitražama i što se u slučajevima povrede ugovora postupak može pokrenuti i bez inicijative stranaka.

Osim ovih organizacionih obilježja treba imati u vidu i odredbu člana 4. Zakona o rješavanju imovinskih sporova putem državne arbitraže, prema kome arbitražna vijeća rješavaju sporove imajući u vidu u prvom redu zadatke privrednog plana i politiku Vlade.

III.

Zakon o rješavanju imovinskih sporova putem državne arbitraže donesen je bez prethodnih vlastitih iskustava, pa je praksa od godinu dana iziskivala znatnije izmjene i dopune, čiji je opseg tražio donošenje novog Zakona o državnoj arbitraži. Te izmjene i dopune odnose se kako na nadležnost, tako i na organizaciju državne arbitraže i njezin postupak, i njima su razvijeni principi ranijeg zakona.

Zakon je u prvom redu rješavanje imovinskih sporova putem državne arbitraže proširio na cjelokupni društveni sektor pri čemu se izričito spominje zadružni sektor.

Proširenje nadležnosti državne arbitraže na zadružni sektor logična je posljedica uloge zadružnog sektora u našoj socijalističkoj izgradnji. Budući da se radi o obliku socijalističkog vlasništva jasno je da imovinske sporove jedinica zadružnog sektora između sebe, kao i sa organizacijama državnog i ostalog društvenog sektora treba rješavati državna arbitraža.

Time se sporovi cjelokupnog socijalističkog sektora rješavaju državnom arbitražom i po pravilima koja

XI

vrijede za imovinsko-pravne odnose ekonomskih jedinica u socijalističkom sektoru.

U odnosu na organizaciju državne arbitraže zakon je unio bitnu izmjenu u pogledu konstitucije državne arbitraže određujući sastav vijeća — umjesto sa arbitrima-porotnicima — sa povremenim arbitrima koji se postavljaju iz redova rukovodnih službenika i stručnjaka iz državnog i zadružnog aparata.

U konstituciji arbitražnih vijeća po novom zakonu stvoreni su uvjeti za objektivnost i stručnost pri razmatranju sporova. Arbitraža je time dobila sve prednosti čisto institucionalnih arbitraža, jer je omogućeno da se opća linija provodi i radom povremenih arbitara koji se postavljaju za duži vremenski period. Osim toga, vijeća se osnivaju iz nezainteresiranih osoba, a odredbom da se povremeni arbitri postavljaju iz reda rukovodnih službenika i stručnjaka, data je maksimalna garancija za kvalitativno uzdizanje rada arbitraže.

Prednosti konstitucije arbitražnih vijeća putem arbitara-porotnika u ovoj fazi ne dolaze više u obzir, jer se arbitraža u glavnom afirmirala a i zbog toga što su informacije povremenih arbitara u vijeću potpuno obzirom na jedinstvo privrednog područja i organizacioni razvoj naše privrede. Dalje, iskustva i zapažanja koja su kroz rad arbitražnih vijeća prenosili samo porotnici, sada prenose rukovodni službenici u svoj aparat, čime je omogućeno provođenje organizacionih mjera po pitanjima koja su zapažena kroz rad arbitražnih vijeća. Na koncu ovakav sastav vijeća nesumnjivo u velikoj mjeri diže autoritet arbitražnog vijeća.

U odnosu na unutrašnja arbitražna vijeća, zakon daje jasnu formulaciju po kojoj se resorna arbitraža ne nalazi pri administrativno-operativnom rukovodstvu.

XII

već u sastavu samog tog organa. Iz toga proizlazi da se unutrašnje arbitražno vijeće ne javlja kao posebno nadležstvo, već se nalazi u sastavu državnog organa kao njegov neposredni aparat sa zadatkom da rješava sporove i da time na specifičan način ostvaruje kontrolu rada i signalizaciju neposredno rukovodstvu. Zakon je taj položaj unutrašnjih arbitražnih vijeća obilježio i terminološki oznakom unutrašnje arbitražno vijeće, za razliku od konzekventnog naziva arbitraža za ostale arbitraže. Time je određen položaj unutrašnjeg arbitražnog vijeća. Ono se nalazi u sastavu administrativno-operativnog organa i djeluje u njegovom okviru, a s druge strane za liniju rada državne arbitraže unutrašnja arbitražna vijeća odgovaraju državnim arbitražama.

U pogledu nadležnosti zadržana su načela izražena u ranijem zakonu. Neznatni izuzeci, po kojima su sporovi manjega značaja predati u razmatranje nižim arbitražama, učinjeni su u interesu pojednostinjenja postupka i približavanja arbitraže strankama u sporu, bez štete za pravilno ispunjenje njezinih zadataka.

Jasno je, da se obzirom na zadatke državne arbitraže i s time u vezi na njezinu organizaciju, nadležnost nije mogla postaviti na drugi način, na pr. po sjedištu tužene stranke ili vrijednosti spornog predmeta i slično.

Kao rezultat nove konstitucije arbitražnog vijeća svi članovi vijeća ravnopravni su i donose odluke većinom glasova.

Zakon je obavezao vijeće da podnese disciplinsku prijavu u slučajevima gdje utvrdi povredu planske ili ugovorne discipline ili nepravilno, neuredno ili nesavjesno poslovanje. Ova odredba unesena je osim odredbe iz ranijeg Zakona o rješavanju imovinskih sporova putem državne arbitraže, da je arbitražno vijeće dužno ukazati rukovodstvu na nedostatke i nepravilnosti u

radu stranke, koje je ustanovilo u toku rasprave. Razrada ove odredbe o dužnosti vijeća da podnese disciplinsku prijavu temelji se na načelu izraženom u našem zakonodavstvu da državni službenik odgovara za štetu prouzročenu nezakonitim i nepravilnim radom u vršenju službene dužnosti.

Konačno, arbitražnom vijeću dato je ovlaštenje da i po vlastitoj inicijativi pozove državni organ, ustanovu ili poduzeće, kao i zadružnu organizaciju, i poduzeće da pokrenu arbitražni postupak pod određenim uvjetima. U izvršnom postupku dovoljno je podnijeti izvještaj arbitražnom vijeću da odluka nije izvršena, dok se po ranijim propisima izvršenje moralo tražiti.

Zadaci državne arbitraže ne sastoje se samo u rješavanju sporova. Upravo, iz uopćavanja privredne i pravne problematike na temelju materijala koji državna arbitraža dobiva prilikom rješavanja sporova, proizlazi obaveza za državnu arbitražu da signalizira nadležnom administrativno-operativnom rukovodiocu odnosno ministarstvu razne nedostatke koji su ustanovljeni u toku rasprava. Dužnost signalizacije predstavlja trajan zadatak za državnu arbitražu i ne ograničava se samo na administrativno-operativno rukovodstvo, već je arbitraža dužna da sa problematikom upozna i onaj centralni organ državne uprave u čiju nadležnost spada rješavanje toga pitanja. Na taj način, kroz praksu državne arbitraže može se uspješno vršiti provjeravanje izvršenja zadataka kao i potreba donošenja raznih mjera od strane nadležnih organa.

Konačno, Zakon je obilježio državnu arbitražu kao poseban aparat određujući položaj Glavne državne arbitraže pri Vladi FNRJ kao vrhovnog organa državne arbitraže koji ostvaruje opće rukovodstvo državnom

arbitražom i ima zadatak da osigura pravilnost i jedinstvo načela u rješavanju i postupku svih državnih arbitraža. Državne arbitraže odgovaraju prema tome za svoj rad organima državne uprave pri kojima su osnovane, odnosno kotarskim i gradskim narodnim odborima i višim arbitražama.

IV.

Državna arbitraža predstavlja moćno oruđe za ostvarenje zakonitosti u radu socijalističkih poduzeća. Borbom za zakonitost državna arbitraža ukazuje da je za normalan rad poduzeća neophodno potrebno da točno izvršuju sve propise i direktive.

Prednosti arbitražnog postupka u odnosu na administrativni i sudski postupak u rješavanju imovinskih sporova sastoje se naročito u kontradiktornosti, usmenosti i neposrednosti arbitražnog postupka, i u brzini rada, pojednostavljenim pravilima postupka i jednostepenosti, kao i u stručnosti i oficijelnosti arbitražnog postupka, napose kod njegovog pokretanja i izvršenja odluka arbitražnog vijeća.

Ovakav postupak omogućuje arbitražnom vijeću da neposredno ocjenjuje opravdanost razloga i proturazloga stranaka u sporu i doprinosi učvršćenju privredno-računskog poslovanja poduzeća i odgovornosti kolektiva i pojedinaca.

Organu sa takvim sastavom i s takvim postupkom data su ovlaštenja da primjenjuje mjere državne prisile kakva drugim organima državne uprave nisu data. Usljed toga državna arbitraža može efikasno izvršavati sve one zadatke koji su joj namijenjeni u planskoj privredi.

dr Aleksandar Goldštajn

Z A K O N
O DRŽAVNOJ ARBITRAŽI
SA
PRAVILNIKOM O ARBITRAŽNIM TAKSAMAMA

Z A K O N O DRŽAVNOJ ARBITRAŽI*

I. — OPĆE ODREDBE

Član 1.

Svi međusobni imovinski sporovi državnih organa, državnih ustanova, državnih privrednih poduzeća, mješovitih poduzeća, poduzeća pod sekvestrom i poduzeća pod upravom državnih organa, zadružnih organizacija i poduzeća, organizacija, ustanova i poduzeća ratnih vojnih invalida, kao i organizacija, ustanova i poduzeća drugih društvenih organizacija, rješavaju se državnom arbitražom po propisima ovog zakona.

Ovamo naročito spadaju sporovi o ispunjenju ugovora, sporovi o kvaliteti produkcije, o rokovima i uvjetima isporuke robe, o plaćanju, sporovi o zahtjevima države za nagradu i za naknadu troškova za obnovu, puštanje u pogon i upravljanje sekvestriranih poduzeća i t. d.

Državnom arbitražom rješavat će se i sukobi koji nastanu povodom zaključenja ugovora, a prije nego što se ugovor zaključi (predugovorna arbitraža), kao i oni sporovi koji se drugim zakonskim propisima stave u nadležnost državne arbitraže.

* Ovaj zakon proglašen je Ukazom Prezidijuma Narodne skupštine FNRJ br. 2378 od 3. prosinca 1947., a objavljen je u br. 107 »Službenog lista FNRJ« od 17. prosinca 1947.

Član 2.

Državne ustanove u smislu ovog zakona jesu oni organi u sastavu organa državne uprave koji imaju poseban proračun prihoda i rashoda a po propisima ili statutima o svom osnivanju i poslovanju imaju imovinsko-pravnu samostalnost.

Državna privredna poduzeća jesu poduzeća osnovana po propisima Osnovnog zakona o državnim privrednim poduzećima i drugim odgovarajućim propisima.

Mješovita poduzeća jesu ona u kojima je država vlasnik jednog dijela imovine.

Poduzeća pod sekvestrom jesu poduzeća pod upravom nadležnih državnih organa po propisima o konfiskaciji i o izvršenju konfiskacije.

Poduzeća pod upravom državnih organa jesu ona poduzeća koja se nalaze pod upravom tih organa po propisima o postupanju sa imovinom koju su vlasnici morali napustiti u toku okupacije ili im je oduzeta od strane okupatora i njegovih pomagača.

Član 3.

Državna arbitraža se osniva pri kotarskim i gradskim narodnim odborima (kotarska i gradska državna arbitraža), pri oblasnom izvršnom odboru oblasnog narodnog odbora autonomne oblasti (oblasna državna arbitraža), pri glavnom izvršnom odboru narodne skupštine autonomne pokrajine (pokrajinska državna arbitraža), pri vladama narodnih republika (republikanska državna arbitraža) i pri Vladi FNRJ (savezna državna arbitraža).

Vrhovni organ državne arbitraže je Glavna državna arbitraža pri Vladi FNRJ.

Vlade narodnih republika mogu uredbom propisati osnivanje jedne kotarske, odnosno gradske arbitraže za

više kotareva ili gradova, odnosno za više kotareva i gradova.

Član 4.

Arbitražna vijeća donose odluke uzimajući u obzir ostvarenje privrednog plana, zakonske propise, ugovor i trgovačke običaje i uzance, vodeći računa o općim interesima ekonomske politike države.

Član 5.

Odluke arbitražnih vijeća imaju snagu pravomoćnih sudskih presuda.

Protiv odluka i zaključaka arbitražnih vijeća nema mjesta žalbi.

II. — OBAVEZNA ARBITRAŽA

1) Organizacija državne arbitraže

Član 6.

Državne arbitraže sastoje se od stalnih i povremenih arbitara koje postavlja i razrješava državni organ pri kome arbitraži postoji.

Stalni arbitri su u stalnoj službi u državnoj arbitraži. Povremeni arbitri menuju se na godinu dana iz redova privrednih i pravnih stručnjaka i rukovodnih službenika iz državnog i zadružnog aparata.

Član 7.

Državne arbitraže rješavaju sporove u vijećima od trojice arbitara.

Predsjednik arbitraže određuje predsjednike arbitražnih vijeća iz redova stalnih i povremenih arbitara, a druge članove vijeća iz reda povremenih arbitara.

Član 8.

Glavna državna arbitraža ostvaruje opće rukovodstvo državnom arbitražom. Njezin je zadatak da osigura pravilnost i jedinstvo načela u rješavanju i postupku svih državnih arbitraža u Federativnoj Narodnoj Republici Jugoslaviji.

Glavnu državnu arbitražu pri Vladi FNRJ osnivaju arbitri Savezne državne arbitraže koje odredi Vlada FNRJ i po jedan arbitar republikanskih državnih arbitraža koje odrede vlade narodnih republika.

Predsjednika Glavne državne arbitraže imenuje Vlada FNRJ.

Član 9.

Glavna državna arbitraža rješava sporove u vijećima od pet arbitara.

Predsjednik Glavne državne arbitraže određuje predsjednike i članove vijeća.

Član 10.

Državne arbitraže imaju svoje posebne proračune prihoda i rashoda.

2) Nadležnost državne arbitraže

Član 11.

Kotarske i gradske arbitraže nadležne su za sporove mjesnih i kotarskih, odnosno gradskih organa, ustanova, poduzeća i organizacija sa područja narodnih odbora pri kojima su osnovane, kao i za sporove oblasnih, pokrajinskih i republikanskih organa, ustanova, poduzeća i organizacija sa tog područja, ako vrijednost spora ne premašuje 100.000 dinara.

Član 12.

Oblasna državna arbitraža nadležna je za sporove:
u kojima su jedna ili obje stranke oblasni organi, ustanove, poduzeća ili organizacije, ako vrijednost spora premašuje 100.000 dinara;

u kojima su stranke mjesni ili kotarski odnosno gradski organi, ustanove, poduzeća ili organizacije sa područja dviju ili više administrativno-teritorijalnih jedinica autonomne oblasti;

u kojima su jedna ili obje stranke republikanski organi, ustanove, poduzeća ili organizacije sa područja autonomne oblasti, ako vrijednost spora premašuje 100.000 dinara, a nije veća od 150.000 dinara.

Član 13.

Pokrajinska državna arbitraža nadležna je za sporove:

u kojima su jedna ili obje stranke pokrajinski organi, ustanove, poduzeća ili organizacije, ako vrijednost spora premašuje 100.000 dinara;

u kojima su jedna ili obje stranke republikanski organi, ustanove, poduzeća ili organizacije sa područja autonomne pokrajine, ako vrijednost spora premašuje 100.000 dinara, a nije veća od 250.000 dinara;

u kojima su stranke mjesni ili kotarski, odnosno gradski organi, ustanove, poduzeća ili organizacije sa područja dviju ili više administrativno-teritorijalnih jedinica autonomne pokrajine.

Član 14.

Republikanska državna arbitraža nadležna je za sporove:

u kojima su jedna ili obje stranke republikanski organi, ustanove, poduzeća ili organizacije sa područja te republike, ako vrijednost spora premašuje 100.000 dinara;

u kojima su jedna ili obje stranke savezni organi, ustanove, poduzeća ili organizacije sa područja te republike, ako vrijednost spora ne premašuje 250.000 dinara i ako se ne radi o sporovima sa Ministarstvom narodne obrane, njegovim ustanovama i poduzećima i ovlaštenim vojnim komandama;

u kojima su stranke mjesni ili kotarski, odnosno gradski organi, ustanove, poduzeća ili organizacije sa područja dviju ili više administrativno-teritorijalnih jedinica te republike.

Član 15.

Savezna državna arbitraža nadležna je za sporove:

u kojima su jedna ili obje stranke savezni organi, ustanove, poduzeća ili organizacije, ako vrijednost spora premašuje 250.000 dinara;

u kojima su stranke organi, ustanove, poduzeća ili organizacije sa područja dviju ili više narodnih republika;

u kojima je jedna stranka Ministarstvo narodne obrane, ili jedna ili obje stranke njegove ustanove, poduzeća ili ovlaštene vojne komande.

0

Član 16.

Imovinske sporove između ustanova i poduzeća koja se nalaze pod administrativno-operativnim руководством istog državnog organa rješavaju unutrašnja arbitražna vijeća ovog državnog organa.

Unutrašnja arbitražna vijeća osnivaju se prema potrebi. Predsjednika vijeća i arbitre određuje osoba ovlaštena za zastupanje državnog organa pri kome ovo arbitražno vijeće postoji. Arbitri se mogu odrediti i za redovno vršenje ove dužnosti.

Član 17.

Glavna državna arbitraža može zahtijevati da joj se ustupi na rješavanje svaki spor po ovom zakonu, bez obzira na nadležnost.

Republikanska državna arbitraža može zahtijevati da joj se ustupi na rješavanje svaki spor iz nadležnosti kotarske, gradske, oblasne i pokrajinske arbitraže sa područja te republike.

U svrhu pravilne primjene zakona Prezidium Narodne skupštine FNRJ dao je pod Sbr. 145 od 5. veljače 1949. Obavezno tumačenje člana 17. Zakona o državnoj arbitraži («Službeni list FNRJ» br. 12. od 9. veljače 1949.), koje glasi:

Po članu 17. Zakona o državnoj arbitraži Glavna državna arbitraža može zahtijevati da joj se ustupi na rješavanje svaki spor, za koji je inače nadležna bilo koja državna arbitraža. Isto ovo ovlaštenje ima i republikanska arbitraža u pogledu sporova za koje je nadležna bilo koja arbitraža sa područja odnosno narodne republike.

Polazeći od ovog zakonskog načela, a obzirom na prirodu i zadatke državne arbitraže, propis člana 17. Zakona o državnoj arbitraži treba tako shvatiti da:

1) Glavna državna arbitraža pri Vladi FNRJ može iz opravdanih razloga pojedine sponove iz čl. 17. i 18. Zakona o državnoj arbitraži ustupiti na rješavanje bilo kojoj državnoj arbitraži na teritoriju Federativne Narodne Republike Jugoslavije, izuzev sporova iz st. 3. čl. 15. Zakona o državnoj arbitraži;

Savezna državna arbitraža može iz opravdanih razloga pojedine sporove iz st. 1. i 2. čl. 15. ustupiti na rješavanje bilo kojoj državnoj arbitraži;

Republikanska državna arbitraža može iz opravdanih razloga sporove iz st. 1. i 3. čl. 14. ustupiti na rješavanje bilo kojoj državnoj arbitraži na svom području;

Pokrajinska državna arbitraža može iz opravdanih razloga pojedine sporove iz st. 1. i 3. čl. 13. ustupiti na rješavanje bilo kojoj kotarskoj ili gradskoj državnoj arbitraži na svom području;

Oblasna državna arbitraža može iz opravdanih razloga pojedine sporove iz st. 1. i 2. čl. 12. ustupiti na rješavanje bilo kojoj kotarskoj ili gradskoj državnoj arbitraži na svom području.

2) Svi pomorski sporovi, bez obzira na nadležnost, uslijed svoga općeg značaja ustupaju se na rješavanje Saveznoj državnoj arbitraži (Pomorskom vijeću).

Član 18.

Vijeće Glavne državne arbitraže može po inicijativi predsjednika Glavne državne arbitraže ili na prijedlog Predsjednika Privrednog savjeta, Predsjednika Savezne planske komisije, ili Predsjednika Savezne kontrolne komisije svaki spor koji je bio na rješavanju pred ma kojim arbitražnim vijećem u zemlji, ponovno uzeti u rješavanje najkasnije u roku od 60 dana od dana donošenja odluke nižeg arbitražnog vijeća. Uzimanje spora na ponovno razmatranje obustavlja izvršenje odluke nižeg arbitražnog vijeća.

Član 19.

Plenum Glavne državne arbitraže saziva u zasjedanje predsjednik.

Plenum donosi načelne odluke o postupku pred arbitražnim vijećima i izdaje opća uputstva za rad; utvrđuje trgovačke običaje i uzance u svrhu izdavanja zbornika ovih običaja i uzanca.

3) Postupak pred arbitražnim vijećem i donošenje odluke.

Član 20.

Postupak pred arbitražama pokreće se po pismenoj tužbi stranke. Tužba treba da sadrži i izlaganje činjenica i predmet spora.

Član 21.

Predsjednik državne arbitraže ustupit će tužbu, odnosno prijedlog za koji ona nije nadležna, nadležnoj državnoj arbitraži, odnosno drugom nadležnom državnom organu, i o tome će obavijestiti stranku.

Član 22.

Pred arbitražnim vijećem zastupaju državne organe, ustanove i državna privredna poduzeća osobe koje su za to ovlaštene po postojećim propisima o zastupanju.

Mješovito poduzeće, poduzeće pod sekvestrom i poduzeće pod upravom zastupa osoba koja poduzećem upravlja, odnosno onaj koga ta osoba ovlasti.

Član 23.

Postupkom rukovodi predsjednik arbitražnog vijeća. On se stara da se postupak obavi na objektivan, stručan i prikladan način, u koju svrhu, u sporazumu sa arbitrima, odlučuje o saslušanju stranaka, o izvodeњу dokaza, o pribavljanju mišljenja stručnjaka i vještaka i t. d. Predsjednik arbitražnog vijeća može, kad

to smatra za potrebno, odrediti izvan sjedišta arbitraže drugo mjesto gdje će se rasprava održati.

Zastupnici stranaka treba po pravilu da prisustvuju raspravi i daju svoje izjave. U slučaju da koja od pozvanih stranaka ili obje izostanu sa rasprave, predmet se može riješiti u njihovoj odsutnosti.

Predsjednik arbitražnog vijeća može osobu koja remeti red na raspravi ili se ne pokorava njegovim naredbama kazniti novčanom kaznom do 2.000 dinara, a može je i udaljiti sa rasprave.

Član 24.

Stranku koja ne izvrši parničnu radnju koja je naređena zaključkom arbitražnog vijeća, predsjednika ili arbitra, ili čiji zastupnik nemarno ili nesavjesno obavlja zastupničku dužnost, arbitražno vijeće može kazniti novčanom kaznom do 12.000 dinara.

Ove kazne naplaćivat će se u korist državnog organa pri kome postoji državna arbitraža čije je vijeće izreklo kaznu.

Član 25.

Sporove ispod 25.000 dinara pred saveznom državnom arbitražom i republikanskim državnim arbitražama rješavat će jedan arbitar, ukoliko predsjednik državne arbitraže, obzirom na važnost spora, ne nalazi da spor treba rješavati arbitražno vijeće.

Član 26.

Arbitražno vijeće može se obratiti svim državnim organima i sudovima za ukazivanje pravne pomoći.

Član 27.

Podatke koji se smatraju službenom tajnom vijećnici mogu iznositi samo po odobrenju rukovodioca državnog

organa koji je ovlašten za zastupanje odnosno po odobrenju administrativno-operativnog rukovodica.

Podaci koji se smatraju službenom tajnom, a izneseni su pred arbitražnim vijećem, ostaju službena tajna za sve učesnike na raspravi.

Član 28.

Po završenoj raspravi arbitražno vijeće donosi odluku. U odlučivanju sudjeluju ravnopravno svi članovi. Odluka se donosi većinom glasova.

O vijećanju se vodi zapisnik koji potpisuju svi članovi vijeća i zapisničar. Član koji se ne slaže sa odlukom može svoje mišljenje izdvojiti na zapisniku.

Odluka kojom se rješava spor mora biti pismeno sastavljena, obrazložena i u otpravcima dostavljena strankama.

Član 29.

U slučajevima gdje arbitražno vijeće utvrdi povredu planske ili ugovorne discipline, ili nepravilno, neuredno ili nesavjesno poslovanje, podnijet će disciplinsku prijavu protiv odgovornog službenika nadležnom administrativno-operativnom rukovodiocu odnosno ministarstvu.

Član 30.

Arbitražna vijeća dužna su o svakom sporu obavijestiti nadležno ministarstvo financija odnosno povjerenika za financije glavnog izvršnog odbora autonomne pokrajine i nadležnu plansku komisiju, radi eventualnog upućivanja svoga predstavnika na raspravu. Predstavnik ministarstva financija odnosno povjerenik za financije i predstavnik planske komisije može sudjelovati u raspravi i iznositi svoje gledište bez prava odlučivanja.

Sve odluke kojima se rješava spor moraju arbitražna vijeća u prijepisu dostaviti nadležnom ministarstvu financija i nadležnoj planskoj komisiji.

Član 31.

U svrhu učvršćivanja ugovorne i planske discipline, a u slučajevima jasne povrede ugovora od strane jednog državnog organa, ustanove ili poduzeća, arbitražno vijeće može po prijedlogu planske komisije ili organa opće državne kontrole, ne čekajući prijedlog stranke, pozvati osobe ovlaštene za zastupanje državnih organa, ustanova ili poduzeća u svrhu pokretanja postupka.

Arbitražna vijeća mogu i po vlastitoj inicijativi, ne čekajući prijedlog stranke, pozvati državni organ, ustanovu ili poduzeće, kao i združnu organizaciju ili poduzeće koje još ne učestvuje u sporu, da pokrene postupak, ako je to potrebno da se raspravi poslovni odnos utemeljen između koje od stranaka u sporu i tog organa, ustanove, poduzeća, ili združne organizacije, a može i na ove proširiti postupak koji je u toku među drugim strankama.

Arbitražna vijeća dužna su osobi ovlaštenoj za zastupanje državnog organa ili ustanove, odnosno administrativno-operativnom rukovodiocu ukazati na nedostatke i nepravilnosti u radu državnog organa, ustanove ili poduzeća, koje su ustanovili u toku rasprave.

Član 32.

Za sve zahtjeve podnesene državnim arbitražama, osim sporova po ugovoru o arbitraži, taksa će se naplaćivati u gotovom prema pravilniku koji propiše Ministar financija FNRJ u suglasnosti sa Predsjednikom Privrednog savjeta Vlade FNRJ. Do donošenja ovog pravilnika takse kod državnih arbitraža naplaćivat će se

u iznosima i na način na koji se naplaćuju kod narodnih sudova. U istim ovim iznosima i na isti način naplaćivat će se taksa i u sporovima na temelju ugovorne arbitraže.

Arbitražno vijeće može osloboditi stranke plaćanja taksa, ako nijedna od stranaka nije odgovorna što je spor nastao.

Arbitražno vijeće odlučit će o troškovima postupka u samoj odluci ili posebnim zaključkom.

4) Izvršenje odluka arbitražnih vijeća

Član 33.

Odluku arbitražnih vijeća izvršuju stranke u ostavljenom roku. Rok za izvršenje iznosi 15 dana, ukoliko samom odlukom nije drukčije određeno.

Član 34.

U slučaju da stranka ne izvrši odluku u ostavljenom roku, arbitražno vijeće će, po izvještaju druge stranke da odluka nije izvršena i po prethodnom saslušanju nadležnog financijskog organa, odlučiti o načinu izvršenja i o sredstvima na kojima se izvršenje ima provesti, određujući istodobno organ za provođenje izvršenja.

Arbitražno vijeće odlučuje o načinu i sredstvima izvršenja i u slučaju kada ono nije donijelo odluku, već se izvršenje traži na temelju drugog izvršnog naslova, a tražilac izvršenja i izvršenik su koji od organa, ustanova, poduzeća, zadruga ili organizacija iz čl. 1. st. 1. ovog zakona.

Protiv službene osobe koja ne izvrši odluku arbitražnog vijeća, državni arbitražni može podnijeti disciplinsku i krivičnu prijavu.

III. — UGOVORNA ARBITRAŽA

Član 35.

Organi, ustanove, poduzeća, zadružne i druge organizacije, označeni u čl. 1. st. 1. ovog zakona, mogu

ugovoriti nadležnost državne arbitraže sa privatnim privrednim poduzećima i privatnim fizičkim i pravnim osobama za sve imovinske sporove koji proisteknu iz njihovog ugovornog odnosa.

Ugovor o rješavanju sporova putem državne arbitraže mora biti pismen.

Nadležnost unutrašnjih arbitražnih vijeća (čl. 16.) ne može se ugovoriti.

Član 36.

Arbitražno vijeće osnovano na temelju ugovorne arbitraže sastoji se od predsjednika vijeća koga odredi predsjednik državne arbitraže, i po jednog arbitra koje odrede stranke iz reda povremenih arbitara. Ako stranka ne odredi arbitra, odredit će ga predsjednik državne arbitraže.

U slučaju kad na jednoj strani ima više stranaka, one će sporazumno odrediti jednog arbitra, a ako se o tome ne sporazume ovog arbitra odredit će predsjednik državne arbitraže.

Član 37.

Svoju odluku ovo arbitražno vijeće donosi većinom glasova, zasnivajući je na utvrđenom činjeničnom stanju, zakonskim propisima, ugovoru i trgovačkim običajima i uzancama, vodeći uvijek računa o ostvarenju privrednog plana.

Član 38.

Sve ostale odredbe ovog zakona važe i za ugovornu arbitražu.

IV. — ZAVRŠNE ODREDBE

Član 39.

Potanje odredbe za izvršenje ovog zakona propisat će uredbom Vlada FNRJ.

Član 40.

Ovlašćuje se Ministar finansija FNRJ da izda uputstvo o tome iz kojih će sredstava državna privredna poduzeća pokriti plaćene kamate iznad planiranog iznosa, penale zbog neizvršenja ugovora, parnične troškove kao i kazne izrečene odlukom arbitražnog vijeća.

Član 41.

Stupanjem na snagu ovog zakona prestaje važiti Zakon o rješavanju imovinskih sporova putem državne arbitraže od 12. prosinca 1946.

Član 42.

Ovaj zakon stupa na snagu petnaest dana po objavljivanju u »Službenom listu Federativne Narodne Republike Jugoslavije«.

P R A V I L N I K

O ARBITRAŽNIM TAKSAMA*

I. — Opći dio

Član 1.

U postupku po obaveznoj državnoj arbitraži plaćaju se takse po propisima ovoga pravilnika.

U postupku po ugovornoj arbitraži plaćaju se takse po propisima o sudskim taksama.

Član 2.

Taksom po tarifi ovoga pravilnika obuhvaćeni su svi spisi i radnje u postupku državne arbitraže.

Isprave i drugi pismeni sastavi koji se podnose arbitraži u svrhu dokazivanja nisu obuhvaćeni taksom po ovom pravilniku, već za njih važe opći takseni propisi.

Ministarstvo financija FNRJ dalo je pod brojem 13360 od 7. svibnja 1948. ovo objašnjenje za primjenu st. 2. ovog člana:

»Prilozi u postupku pred državnom arbitražom u načelu podleže taksi po pravilima Zakona o sudskim taksama, a ne po Općem zakonu o

* Ovaj pravilnik propisao je Ministar financija FNRJ pod K. br. 8 od 5. siječnja 1948., a objavljen je u br. 3. »Službenog lista FNRJ« od 10. siječnja 1948.

taksama (Tar. broj 3. Zakona o sudskim taksama). Kad se prilog predaje u originalu on mora nositi onu taksu koja njemu kao ispravi odgovara (čl. 2. st. 2. Pravilnika o arbitražnim taksama). Ako se prilog predaje u ovjerenom prepisu, odgovarajuća taksa za ovjeru plaćena je već u času ovjeravanja.

Što se tiče priloga koji se predaju arbitraži u običnom prepisu, situacija je sljedeća:

a) u slučajevima obavezne arbitraže ovi se prilozi uopće ne taksiraju, jer su ukupnom taksom po Pravilniku o arbitražnim taksama obuhvaćeni svi spisi, pa i prilozi (čl. 2. st. 1. pravilnika); i

b) u slučajevima ugovorne arbitraže taksa za priloge u običnom prepisu plaća se po Tar. br. 3. Zakona o sudskim taksama. To je jasno na temelju propisa st. 2. čl. 1. pravilnika. Kada se u ovom postupku predaju prilozi u originalu ili ovjerenom prepisu, pa je taksa za original ili ovjeren prepis manja od takse po Tar. br. 3. Zakona o sudskim taksama, onda će se doplatiti taksa do odgovarajućeg iznosa iz Tar. br. 3. Zakona o sudskim taksama (v. I. napomenu uz Tar. br. 3. Zakona o sudskim taksama).

Za dozvolu i cijelo postupak izvršenja plaća se ukupna taksa po Tar. br. 2. ovoga pravilnika, bez obzira koji organ provodi izvršenje.

Član 3.

Taksena obaveza nastaje u času:

a) kad se odluka odnosno zaključak predaje kancelariji arbitraže radi otpravka; odnosno

b) u slučaju poravnania — kad se zaključak, kojim se poravnanje odobrava, preda radi opravka;

c) u slučaju povlačenja tužbe odnosno odustanka — kad arbitraža preda kancelariji radi opravka zaključak kojim se povlačenje odnosno odustanak odobrava; i

d) u pogledu takse po Tar.br. 2. — kad se dozvola izvršenja preda kancelariji radi opravka.

Član 4.

Takseni obveznik određuje se odlukom kojom se rješava spor odnosno posebnim zaključkom arbitraže.

Član 5.

Taksa se mora platiti u roku od 10 dana po izvršenoj dostavi taksenom obvezniku.

Takseni obveznik koji ne plati propisanu taksu u roku iz prethodne stavke, platit će osim redovne i povišenu taksu, koja iznosi 20% od neplaćene ili manje plaćene redovne takse.

Član 6.

U svakom slučaju, gdje taksa nije potpuno i pravodobno plaćena, državna arbitraža je dužna staviti pismeni zahtjev kotarskom (gradskom, rajonskom) narodnom odboru, nadležnom za mjesto stanovanja taksenog obveznika, da izvrši prisilnu naplatu redovne i povišene takse. O stavljenim zahtjevima arbitraža će voditi posebnu evidenciju, a narodni odbor je dužan da pismeno obavijesti arbitražu o izvršenoj naplati. Ovaj pismeni izvještaj arbitraža će priključiti predmetu na koji se odnosi naplaćena taksa.

Član 7.

U odluci arbitražnog vijeća odnosno arbitra, kojom se konačno rješava zahtjev stranke, redovno će se utvrditi vrijednost spora, tko je takseni obveznik i koliki iznos redovne takse ima platiti. Odluka će sa- držati i upozorenje na odredbe čl. 5. ovoga pravilnika.

U slučaju iz toč. b), c) i d) čl. 3. pravilnika arbitraža će ovo učiniti posebnim zaključkom, koji se do- stavlja taksenom obvezniku.

Član 8.

Propisi o osobnim i predmetnim oslobođenjima od taksa ne važe u postupku pred državnim arbitražom, izuzev propise čl. 9. i 10. ovoga pravilnika.

Član 9.

U postupku po čl. 18. Zakona o državnoj arbitraži stranke su oslobođene od plaćanja taksa.

Član 10.

Arbitražno vijeće može osloboditi stranke od pla- ćanja taksa, ako nijedna stranka nije odgovorna što je spor nastao.

Član 11.

Kao temelj arbitražne takse uzima se vrijednost koju sporni predmet ima u času donošenja odluke, od- nosno posebnog zaključka kojim se odlučuje o troško- vima postupka.

Član 12.

U arbitražnom postupku ne plaća se sudski do- prin.

Član 13.

Sve takse u arbitražnom postupku plaćaju se u gotovu i to na slijedeći način:

Takseni obveznik polagać će taksu virmanskim čekom na račun prihoda od taksa koji se vodi kod Narodne banke FNRJ pod br. 800021, točno označujući na polednini čeka predmet za koji se uplata vrši. Ako polagač takse ne na tekućeg računa kod Narodne banke, uplatu će vršiti općom uplatnicom, bilo neposredno na blagajni Narodne banke ili njene filijale, bilo preko pošte.

Takseni obveznik dostavit će priznanicu o uplati takse odnosnom arbitražnom vijeću, pred kojim je vođen spor. Arbitražno vijeće kada dobije priznanicu o uplati takse ispisat će na istoj sve podatke na temelju kojih kontrolni organi mogu točno identificirati spis na koji se plaćena taksa odnosi. Ovu klauzulu potpisat će stalni član vijeća, a zatim će se priznanica o uplati priključiti (i fizički trajno spojiti) uz odnosni spis, za koji je ta taksa plaćena.

Član 14.

Razlomci u ukupnom iznosu takse zaokružuju se na slijedeći dinar.

Član 15.

U pogledu povraćaja takse i svega ostalog što nije regulirano ovim pravilnikom primjenjivat će se propisi koji važe za sudske takse.

Član 16.

Službenik arbitraže, koji ne izvrši dužnost po čl. 6. ovoga pravilnika u roku od 15 dana po isteku roka za

plaćanje takse ili ovu dužnost nemarno vrši, bit će kažnjen novčano do 2.000 dinara.

Kaznu izriče predsjednik odnosne arbitraže.

Član 17.

Uputstva i objašnjenja za pravilnu primjenu ovoga pravilnika izdaje Ministar financija FNRJ.

II. — Prelazne odredbe

Član 18.

Odredbe ovoga pravilnika primjenjivat će se na arbitražne postupke koji budu pokrenuti pošto pravilnik stupa na snagu.

U arbitražnim postupcima, pokrenutim do dana kada ovaj pravilnik stupi na snagu, taksa će se plaćati na dotadnji način, po propisima o sudskim taksama.

Član 19.

Visina taksa propisana je Tarifom koja je sastavni dio ovog pravilnika.

Član 20.

Ovaj pravilnik stupa na snagu osmi dan po objavljivanju u »Službenom listu Federativne Narodne Republike Jugoslavije«.

III. — Tarifa

Tar. br. 1.

Za spise i radnje u arbitražnom postupku, izuzev postupka po ugovornoj arbitraži, plaća se ukupna taksa prema vrijednosti spora:

do 5.000 4% ali ne manje od Din. 100;

preko 5.000 do 10.000 3,8% ali ne manje od Din. 200;

preko 10.000 do 50.000 2% ali ne manje od
Din. 380;
preko 50.000 do 100.000 1,5% ali ne manje od
Din. 1.000;
preko 100.000 do 500.000 1% ali ne manje od
Din. 1.500;
preko 500.000 do 1.000.000 0,8% ali ne manje od
Din. 5.000;
preko 1.000.000 do 5.000.000 0,6% ali ne manje od
Din. 8.000;
preko 5.000.000 do 10.000.000 0,5% ali ne manje od
Din. 30.000;
preko 10.000.000 do 25.000.000 0,4% ali ne manje
od Din. 50.000;
preko 25.000.000 0,3% ali ne manje od Din. 100.000
a ne više od Din. 150.000.

Napomena

I. — U slučaju povlačenja tužbe ili odustanka prije
nego što je zakazano prvo ročište plaća se 25% od
odgovarajuće takse iz ovog tar. broja.

II. — U slučaju povlačenja tužbe na prvom ročištu
ili odmah poslije njega plaća se 50% od takse iz ovog
tar. broja.

III. — U slučaju poravnanja tokom arbitražnog
postupka plaća se 75% od takse, koja bi se platila za
odluku ili zaključak.

IV. — Na zaključak Predsjednika državne arbi-
traže po čl. 21 Zakona o državnoj arbitraži ne plaća
se taksa.

Tar. br. 2.

Za dozvolu izvršenja i cio postupak izvršenja plaća
se jedna ukupna taksa, koja iznosi 50% od takse za
izvršni naslov (odluku, zaključak ili poravnanje).

Approved For Release 2009/07/07 : CIA-RDP83-00415R008000010009-5

O B R A S C I

Approved For Release 2009/07/07 : CIA-RDP83-00415R008000010009-5

Obrazac 1*

SAVEZNOJ DRŽAVNOJ ARBITRAŽI

u

BEOGRADU

TUŽILAC: Tvornica vagona, strojeva i mostova u B—
Tek. rn. br. — kod Narodne banke FNRJ
— Filijale u—
Tel. br. —
Administrativno-operativni rukovodilac: Ge-
neralna direkcija savezne metalne industrije,
Beograd.

TUŽENIK: Državni rudnik ugljena u K—
Tek. rn. br. — kod Narodne banke FNRJ
— Filijale u—
Tel. br. —
Administrativno-operativni rukovodilac: Ge-
neralna direkcija za ugljen, Beograd,
radi izvršenja ugovora.
Vrijednost spora Din 319.000.—

T u ž b a

u 3 primjerka,**
3 prepisa zaključnice,
3 kopije pisma.

* Priloženi obrasci dati su primjera radi kakvu formu treba dati podnescima

** Tužba i prilozi podnose se u onoliko primjeraka koliko ima tuženika više 2 primjerka za arbitražu.

1) Zaključnicom br. 149 od 10. veljače 1948. obave-
zao se tuženik da će nam isporučiti do 10. travnja 1948.
1000 tona rovnog lignita po određenoj jedinstvenoj ci-
jeni koja bude vrijedila na dan isporuke, franko uto-
varna stanica u K——, ostali uvjeti u zaključnici.

DOKAZ: prepis zaključnice u prilogu pod A)

2) Taj rok je prošao, a tuženik nam ni u naknad-
nom roku od 15 dana nije isporučio ugljen. Time je dao
povod tužbi.

DOKAZ: kopija našeg preporučenog pisma od 12.
travnja 1948. u prilogu pod B)

3) Tuženik se zaključnicom obvezao i da će nam
platiti u ime ugovorne kazne po 2 promila od vrijedno-
sti neisporučene količine ugljena za svaki dan zakašnje-
nja sa isporukom.

DOKAZ: kao pod 1)

Prema planu proizvodnje mi moramo u toku idu-
ćih mjeseci izraditi veliku količinu raznog željez-
ničkog materijala. Ukoliko nam tuženik ne isporuči
zaključenu količinu ugljena u roku od dva tjedna, ostat
ćemo bez zaliha ugljena i naš plan proizvodnje doći će
u pitanje.

Budući da tuženik ne će dobrovoljno da izvrši ugo-
vorom preuzetu obavezu, obraćamo se tužbom toj Ar-
bitraži, koja je za rješavanje ovog spora nadležna po
čl. 15, st. 1. Zakona o državnoj arbitraži, budući da smo
i mi i tuženik državna privredna poduzeća općedržav-
nog značaja, a vrijednost spora premašuje 250.000
dinarara.

Predlažemo da se po ovoj tužbi provede rasprava
i donese

O d l u k a

Tuženik je dužan isporučiti tužiocu 1000 tona rovnog lignita po određenoj jedinstvenoj cijeni franko utovar-
na stanica u K———, platiti mu ugovornu kaznu i
naknaditi trošak spora, sve to u roku od 15 dana pod
prijetnjom prisilnog izvršenja.

TVORNICA VAGONA, STROJEVA I MOSTOVA

u B———

direktor,

32

Obrazac 2

SAVEZNOJ DRŽAVNOJ ARBITRAŽI

u

BEOGRADU

TUŽILAC: Tvornica vagona, strojeva i mostova u
B—————

Tek. rn. br. — kod Narodne banke FNRJ

— Filijale u —————

Tel. br. ———

Administrativno-operativni rukovodilac: Ge-
neralna direkcija savezne metalne industrije,
Beograd.

TUŽENIK: Državni rudnik ugljena u K—————

Tek. rn. br. — kod Narodne banke FNRJ

— Filijale u —————

Tel. br. ———

Administrativno-operativni rukovodilac: Ge-
neralna direkcija za ugljen, Beograd,

radi izvršenja ugovora.

Vrijednost spora Din. 319.000.—

Odgovor na tužbu

pod S-br—————/48*

u 3 primjerka.**

3 kopije pisama.

* Navesti poslovni broj pod kojim je tužba zavedena kod
državne arbitraže.

** Odgovor na tužbu i prilozi podnose se u onoliko primje-
raka koliko ima tužilaca i sutoženika više 2 primjerka za Arbitražu.

1) Navode tužbe pod 1) i 2) priznajemo, poručujući da smo dali povod tužbi.

2) 18. veljače 1948. došlo je do većeg nepredviđenog kvara na instalacijama u našim pogonskim postrojenjima koja su za vrijeme okupacije bila teško oštećena, čime je za duže vremena rad onemogućen. Mi smo odmah pristupili popravku instalacija, ali usljed njihove istrošenosti bili smo prisiljeni da naručimo izvjesne dijelove iz inozemstva. Inozemna tvornica saopćila nam je da je za izradu tih dijelova potrebno najmanje dva mjeseca.

O tome smo odmah izvijestili tužioca koji nam je, suprotno tome, dao naknadni rok za isporuku od svega 15 dana.

DOKAZ: Svjedok Ing. M. M. iz K—— ulica——
br.—— i korespondencija u prilogu pod A).

Prema tome uslijed djelovanja više sile mi smo bez svoje krivnje došli u nemogućnost da pravodobno ispunimo svoju obavezu, čime su se stekli uvjeti iz čl. 3. st. 2 a) Uredbe o zaključivanju ugovora u privredi.

Smatramo stoga tužbu neosnovanom i predlažemo da Arbitraža istu kao neosnovanu odbije, obavezujući tužioca na naknadu prouzročenog nam troška spora.

DRŽAVNI RUDNIK UGLJENA

u K——

Direktor,

34

Obrazac 3

SAVEZNOJ DRŽAVNOJ ARBITRAŽI.

u

BEOGRADU

TUŽILAC: Radničko-službenička nabavilačko potrošačka
zadruga u S———
Tek. rn. br. ——— kod Narodne banke FNRJ
— Filijale u ———
Tel. br. ———

TUŽENIK: Pamučna industrija u G———
Tek. rn. br. ——— kod Narodne banke FNRJ
— Filijale u ———
Tel. br. ———
Administrativno-operativni rukovodilac: Glav-
na direkcija tekstilne industrije NR Hrvatske
u Zagrebu.

radi isporuke 70 m platna ili
radi isplate Din. 1 512.—

T u ž b a

u 3 primjerka,
3 prepisa zapisnika
6 kopija pisama

1) U ožujku 1948. primili smo od tuženika vagonsku pošiljku platna art. 100 po jedinstvenoj cijeni u prodaji na malo od Din. 24.— uz odobrenje ukupnog trgovačkog rabata od 10%. Platno je bilo pakovano u originalnim paketima. Kupovninu je tuženik u cijelosti naplatio.

20. travnja 1948. konstatirali su naši namještenici u prodavaonici br. 2 u S—— manjak u pojedinim paketima. Povodom toga odmah smo izvršili raspakivanje i premjeravanje cijele količine toga platna koja se još nalazila na našem skladištu i u prodavaonicama, i ustanovili da u 8 od 40 još neprodanih paketa manjka ukupno 70 m platna u ukupnoj vrijednosti od Dinara 1.512.— Ovo je izvršeno u prisutnosti poslovođe prodavaonice, o čemu je sastavljen zapisnik.

DOKAZ: prepis zapisnika u prilogu pod A) i svjedoci B. B. i G. G. iz S—— sa stanom u ulici—— br.——.

2) 21. travnja 1948. reklamirali smo kod tuženika manjak platna, stam da nam ga naknadno isporuči ili odobri svotu od Din. 1.512.—

Tuženik nije uvažio reklamaciju pod izgovorom da ju nismo izvršili u ugovorenom roku, odnosno da manjak nismo dali konstatirati putem državnih organa.

DOKAZ: korespondencija u prilogu pod B)

Gledište tuženikovo je nepravilno. On je dužan da nam naknadno isporuči manjak platna ili odobri odgovarajući iznos. Budući da on to ne će dobrovoljno učiniti, dao je povod tužbi, kojom se obraćamo toj Arbitraži nadležnoj za rješavanje ovog spora po čl. 15. st. 2. Zakona o državnoj arbitraži, jer se mi nalazimo na području NR Bosne i Hercegovine, dok je tuženik poduzeće republičkog značaja sa područja NR Hrvatske.

86

Predlažemo da se po ovoj tužbi provede rasprava
i donese

O d l u k a

Tuženik je dužan isporučiti tužiocu 70 m narodnog
platna art. 100 po određenoj jedinstvenoj cijeni ili mu
platiti iznos od Din. 1.512.— i naknaditi trošak spora,
sve to u roku od 15 dana pod prijetnjom prisilnog iz-
vršenja.

ZA RADNIČKO-SLUŽBENIČKU
NABAVLJAČKO-POTROŠAČKU
ZADRUGU

u S _____

Članovi upravnog odbora

- 1) _____
- 2) _____

37

Obrazac 4

DRŽAVNOJ ARBITRAŽI PRI VLADI NR SRBIJE

u

BEOGRADU

TUŽILAC: Industrija precizne mehanike u B———

Tek. rn. br.——— kod Narodne banke FNRJ

— Filijale u ———

Tel. br.——

Administrativno-operativni rukovodilac:

Glavna direkcija savezne industrije motora
u Beogradu,

TUŽENIK: Tvornica tekstila u B———

Tek. rn. br.——— kod Narodne banke FNRJ

— Filijale u ———

Tel. br.——

Administrativno-operativni rukovodilac: Glav-
na direkcija tekstilne industrije NR Srbije,
Beograd,

radi Din. 1.770.—

T u ž b a

u 3 primjerka,

3 kopije fakture,

6 prepisa pisama,

1) U ožujku 1948. zatražio je tuženik da izvršimo
popravak jednog njegovog stroja. Pregledom stroja
ustanovili smo da je potrebna izmjena jednog dijela za
čiju bi izradu, odnosno nabavu trebalo duže vremena.
Tuženik je međutim inzistirao na hitnom popravku, na-

4*

38

vodeći da mu je stroj neophodno potreban. Naši stručnjaci upozorili su tuženikova rukovodioca da naše poduzeće ne jamči za uspjeh popravka, budući da bi se on imao obaviti zavarivanjem metala koji to ne podnosi, ali je ovaj i pored toga tražio da se s popravkom odmah pokuša. Pokušaj je učinjen, ali popravak nije uspio.

DOKAZ: svjedoci D. D. i G. G., oba iz Beograda sa stanom u ulici _____ br. _____

2) Za naplatu stručne usluge i utrošenog materijala ispostavili smo tuženiku specificiranu fakturu na Dinara 1.770.—, ali je on odbio isplatu pod izgovorom da nije dužan platiti za neuspjeh popravak. Time je dao povoda tužbi.

DOKAZ: kopija fakture u prilogu pod A) i korespondencija pod B).

Budući da smo mi, poduzeće općedržavnog značaja, a protivnik republičkog, a obadvojica smo sa područja NR Srbije, dok vrijednost spora ne premašuje iznos od Din. 250.000.—, to je za rješavanje po ovom sporu nadležna ta Arbitraža po članu 14. st. 2. Zakona o državnoj arbitraži.

Predlažemo da se po ovoj tužbi provede rasprava i donese

O d l u k a

Tuženik je dužan platiti tužiocu iznos od Dinara 1.770.— i naknaditi mu trošak spora od Din.—, sve to u roku od 15 dana pod prijetnjom prisilnog izvršenja.

INDUSTRIJA PRECIZNE MEHANIKE

u B _____

Direktor,

Obrazac 5

DRŽAVNOJ ARBITRAŽI PRI VLADI NR SRBIJE

u

BEOGRADU

TUŽILAC: Tvornica škroba u J—— (AP Vojvodina)
Tek. rn. br.—— kod Narodne Banke FNRJ
— Filijale u——
Tel. br.——
Administrativno-operativni rukovodilac: Generalna direkcija savezne prehrambene industrije, Beograd.

TUŽENIK: Tvornica marmelade u—— (Autonoma kosovsko-metohijska oblast),
radi povraćaja ambalaže i plaćanja penala.
Vrijednost spora Din. 1.500.—

T u ž b a

u 3 primjenka
3 prepisa zaključnice
3 prepisa fakture
3 prepisa tovarnog lista
9 prepisa pisama

1) U izvršenju ugovora br. 500 od 15. kolovoza 1948. isporučili smo tuženiku 30. kolovoza 1948. 10 bačava škrobnog sirupa, s tim da nam bačve povрати do 30. rujna, inače da nam plati po isteku toga roka po 5.— dinara dnevno penala za svaku nevracenu bačvu do povraćaja. Bačve su dimene od po 100 litara obujma.

DOKAZ: zaključnica, faktura i tovarni list u prilogu pod A)

2) Tuženik nam nije do danas vratio nijednu bačvu, a na naše opomene odgovara da ih ne može vratiti stoga što nema sudova u koje bi sirup pretočio.

DOKAZ: korespondencija u prilogu pod B)

3) Prigovor tuženika je neosnovan, jer je dužan osigurati sebi ambalažu. Osim toga, budući da je prekoratio ugovoreni rok za vraćanje ambalaže, dužan nam je platiti penal u iznosu navedenom pod toč. 1) ove tužbe.

Nadležnost te Arbitraže osnivamo na odredbi čl. 14. st. II. Zakona o državnoj arbitraži, budući da smo mi i tuženik državna privredna poduzeća sa dviju raznih teritorijalnih jedinica iste narodne republike.

Predlažemo da se po ovoj tužbi provede rasprava i donese

O d l u k a

Tuženik je dužan u roku od 15 dana pod prijetnjom prisilnog izvršenja:

1) vratiti tužiocu 10 komada limenih bačava od po 100 litara obujma

2) platiti mu u ime dospjelih penala za ove bačve za vrijeme od 1. do 30. listopada (kao dana podnošenja tužbe) iznos od Dinara 1.500.— a zatim po Din. 5.— dnevno za svaku nevraćenu bačvu sve do povraćaja.

3) naknaditi mu trošak spora u iznosu od Din. —

TVORNICA ŠKROBA
u J —

Direktor,

41

Obrazac 6

UNUTRAŠNJE ARBITRAŽNO VIJEĆE MINISTARSTVA
KOŽE I GUME INDUSTRIJE FNRJ

u

BEOGRADU

TUŽILAC: Tvornica koža u S———

Tek. rn. br.—— kod Narodne banke FNRJ

— Filijale u ——

Tel. br.——

Administrativno-operativni rukovodilac: Glavna
direkcija savezne industrije kože i gume
u Beogradu.

TUŽENIK: Šumsko industrijsko poduzeće u B———

Tek. rn. br.—— kod Narodne banke FNRJ

— Filijale u ——

Tel. br.——

Administrativno-operativni rukovodilac: Generalna
direkcija savezne kemijske industrije,
Beograd,

radi Din. 4.000.—

T u ž b a

u 3 primjerka,

3 primjerka zaključnice,

6 prepisa pisaćama,

3 prepisa tovarnog lista

1) zaključnicom br. 14 od 15. siječnja 1948. prema kojoj nam je tuženik prodao partiju tanjinskog ekstrakta za ukupni iznos od Din. 200.000.—, on nam se ujedno obvezao isporučiti tu robu u roku od 30 dana. Za slučaj zakašnjenja sa isporukom obvezao se platiti u ime ugovorne kazne po 2.— dinara od svake hiljade dinara vrijednosti neisporučene količine robe za svakaj dan zakašnjenja.

DOKAZ: zaključnica u prilogu pod A)

2) Tuženik je zakašnlio sa isporukom cjelokupne količine zaključene robe 10 dana: umjesto da je robu isporučio najkasnije 14. veljače, isporučio ju je tek 24. veljače 1948. Stoga je dužan da nam u ime ugovorne kazne plati iznos od Din. 4.000.—

DOKAZ: kao pod 1) i prepis tovarnog lista u prilogu pod B).

3) Mi smo od tuženika tražili isplatu toga iznosa, ali je on odbio da plati. Time je dao povoda tužbi.

DOKAZ: korespondencija u prilogu pod V)

Za rješavanje ovog spora nadležno je to Vijeće po čl. 16. Zakona o državnoj arbitraži, budući da smo i mi i tuženik poduzeća općedržavnog značaja, a nalazimo se pod administrativno-operativnim rukovodstvom Ministarstva lake industrije FNRJ.

Predlažemo da se po ovoj tužbi provede rasprava i donese

O d l u k a

Tuženik je dužan platiti tužiocu iznos od Din. 4.000.— i naknaditi mu trošak spora u iznosu od Din., sve to u roku od 15 dana pod prijetnjom prisilnog izvršenja

TVORNICA KOŽA

u S — — — — —
Direktor.

Obrazac 7

DRŽAVNOJ ARBITRAŽI PRI VLADI NR HRVATSKE

u

ZAGREBU

TRAŽILAC IZVRŠENJA: Zemaljsko trgovačko poduzeće
u Z-----

Tek. rn. br... kod Narodne
banke FNRJ — Filijala u —

Tel. br. —

Administrativno-opservativni ru-
kovodilac — — — — —

IZVRŠENIK :

Gradska bolnica u Z-----

Broj akreditiva — — — — kod
Narodne banke FNRJ — Fili-
jale u —

Tel. br. — — — —

a

Radi Din. 36.000.—

PRIJEDLOG ZA IZVRŠENJE*

u 2 primjerka**

1 otpisak odluke

* Član 34. Zakona o državnoj arbitraži

** Prijedlog za izvršenje i prilozi podnose se u onoliko
primjeraka koliko ima izvršenika više 1 primjerak za arbitražu.

41

Na temelju priloženog otpisane odluke te Arbitraže
30. ožujka 1948. poslovni broj S. . . /48 izvršenik nam
duguje

glavnicu od — — — — Din. 36.000.—
trošak spora od — — — — Din. 2.200.—

Ukupno Din. 38.200.—

Izvršenik nam nije do-danas platio, iako je prošao
rok od 30 dana koji mu je odlukom dat za izvršenje is-
plate.

Izveštavamo o tome u smislu propisa čl. 34. Zakona
o državnoj arbitraži tu Arbitražu i predlažemo da se
dozvoli prisilno izvršenje za naplatu našeg gore nave-
denog potraživanja.

ZEMALJSKO TRGOVAČKO PODUZEĆE

u Z — — —

Direktor,

S P I S A K
DRŽAVNIH ARBITRAŽA U FEDERATIVNOJ
NARODNOJ REPUBLICI JUGOSLAVIJI

**SPISAK DRŽAVNIH ARBITRAŽA
U FEDERATIVNOJ NARODNOJ REPUBLICI
JUGOSLAVIJI**

Glavna državna arbitraža pri Vladi FNRJ

Glavna državna arbitraža pri Vladi FNRJ nadležna je za rješavanje sporova navedenih u čl. 17. st. 1. i čl. 18. i za donošenje odluka i uputstava i t. d. po čl. 19. Zakona o državnoj arbitraži.

Savezna državna arbitraža

Savezna državna arbitraža nadležna je za rješavanje sporova navedenih u čl. 15. Zakona o državnoj arbitraži.

Unutrašnja arbitražna vijeća

Unutrašnja arbitražna vijeća saveznih ministarstava nadležna su za rješavanje sporova navedenih u čl. 16. Zakona o državnoj arbitraži.

Državne arbitraže pri vladama narodnih republika

Državne arbitraže pri vladama narodnih republika su:

- Državna arbitraža pri Vladi NR Srbije,
- Državna arbitraža pri Vladi NR Hrvatske,
- Državna arbitraža pri Vladi NR Slovenije,
- Državna arbitraža pri Vladi NR Bosne i Hercegovine,
- Državna arbitraža pri Vladi NR Makedonije ;

Državna arbitraža pri Vladi NR Crne Gore.
Državne arbitraže pri vladama narodnih republika nadležne su za rješavanje sporova navedenih u čl. 14. i 17. st. II. Zakona o državnoj arbitraži.

Unutrašnja arbitražna vijeća

Unutrašnja arbitražna vijeća republikanskih ministarstava nadležna su za rješavanje sporova navedenih u čl. 16. Zakona o državnoj arbitraži.

Pokrajinska državna arbitraža u Novom Sadu

Pokrajinska državna arbitraža u Novom Sadu nadležna je za rješavanje sporova navedenih u čl. 13. Zakona o državnoj arbitraži.

Oblasna državna arbitraža u Prištini

Oblasna državna arbitraža u Prištini nadležna je za rješavanje sporova navedenih u čl. 12. Zakona o državnoj arbitraži.

Kotarske i gradske državne arbitraže

Kotarske i gradske državne arbitraže nadležne su za rješavanje sporova navedenih u čl. 11. Zakona o državnoj arbitraži.

NARODNA REPUBLIKA SRBIJA

R. b.	Naziv i sjedište arbitraže	Arbitraža je nadležna za područja narodnih odbora	
		gradskih	kotarskih
1	Gradska držav- na arbitraža Beograd	Beograd	beogradski (Beograd)*
2	Sreska držav- na arbitraža Kragujevac	Kragujevac Paraćin Požarevac Svetozarevo Smederevo	belički (Svetozarevo) gružanski (Kragujevac) despotovački (Despotovac) jasenički (Sm. Palanka) kosmajski (Mladenovac) kragujevački (Kragujevac) levački (Rekovac) mlavski (Petrovac) orašački (Arandelovac) paraćinski (Paraćin) podunavski (Smederevo) požarevački (Požarevac) pomoravski (Vel. Plana) resavski (Svilajnac) ravančki (Čuprija)

* Mjesto u zagradi označuje sjedište kotarskog narodnog odbora.

Red. br.	Naziv i sjedište arbitraže	Arbitraža je nadležna za područja narodnih odbora	
		gradskih	kotarskih
3.	Sreska državna arbitraža Niš	Niš Vranje Kruševac Leskovac Piot Prokuplje	belopalanački (Bela Palanka) bosiljgradski (Bosiljgrad) bujanovački (Bujanovac) vlasotinački (Vlasotinci) vranjski (Vranje) dobrički (Prokuplje) jablanički (Lebane) južnomoravski (Vladičin Han) kopaonički (Brus) kosanički (Kuršumlija) leskovački (Leskovac)
4.	Sreska državna arbitraža Čačak	Čačak sa varošicom Ljubićem Titovo Užice Kraljevo Novi Pazar	ariljski (Arilje) deževski (Novi Pazar) dragačevski (Guča) Žički (Kraljevo) zlatarski (Nova Varoš) zlatiborski (Čajetina)

Red. b.	Naziv i sjedište arbitraže.	Arbitraža je nadležna za područja narodnih odbora	
		gradskih	kotarskih
			ljički (Ljig) ljubličko-trnavski (Čačak) miloševski (Prijepolje) moravički (Ivanjica) požeški (Požega) pribojski (Priboj) račanski (B. Bašta) sjenički (Sjenica) studenički (Raška) takovski (Gornji Milanovac) užički (T. Užice) crnogorski (Kosjerić) štavički (Tutin)
5.	Sreska državna arbitraža Šabac	Valjevo Šabac	azbukovački (Ljubovija) valjevski (Valjevo) jadranski (Loznica) kolubarski (Lazarevac) mačvanski (Bogatić)

52

Red. br.	Naziv i sjedište arbitraže	Arbitraža je nadležna za područja narodnih odbora	
		gradskih	kotarskih
			podgorski (Osežna) posavo-tamnavski (Vladimirci) posavski (Obrenovac) pocerski (Šabac) radevski (Krupanj) tamnavski (Ub)
6.	Sreska državna arbitraža Zaječar	Zaječar Bor Negotin	boljevački (Boljevac) borski (Bor) zaječarski (Zaječar) zviški (Kučevo) ključki (Kladovo) krajinski (Negotin) porečki (Donji Milanovac) ramski (Vel. Gradiste) homoljski (Žagubica) timočki (Knjaževac)

Red. br.	Naziv i sjedište arbitraže	Arbitraža je nadležna za područja narodnih odbora	
		gradskih	kotarskih
7.	Gradska državna arbitraža Novi Sad	Novi Sad sa Petrovaradinom Srem Mitrovica	bačkopalanački (Bačka Palanka) bečejski (Bečeji) žabaljski (Zabalji) zemunski (Zemun) kulaški (Kula) novosadski (Novi Sad) rumski (Ruma) sremsko-mitrovački (Srem, Mitrovica) staropazovski (Stara Pazova) šidski (Šid)
8.	Sreska državna arbitraža Subotica	Subotica sa Bajmocom Senta Sombor	bačkotopolski (Bačka Topola) odžački (Odžaci) senčanski (Senta) somborski (Sombor)
9.	Sreska državna arbitraža Zrenjanin	Zrenjanin sa Gornjom Mužljom Vršac Kikinda Pančevo sa Vojlovicom	alibunarski (Alibunar) begejski (Zrenjanin) vršački (Vršac)

54

Red. br.	Naziv i sjedište arbitraže	Arbitraža je nadležna za područja narodnih odbora	
		gradskih	kotarskih
			kovinski (Kovin) kikindski (Kikinda) novokneževački (Novi Kneževac) Pančevački (Pančevo) sečanjski (Jaša Tomić)
10.	Sreska državna arbitraža Priština	Priština Kos. Mitrovica Peć Prizren	vučitrnski (Vučitrn) gnjilanski (Gnjilane) gorski (Dragaš) gračanički (Priština) drenički (Srbica) đakovički (Đakovica) zvečanski (Kos. Mitrovica) istočki (Đurakovac) kamenički (Kamenica) lapski (Podujevo) lužnički (Babušnica) moravski (Aleksinac) nišavski (Pirot)

Red. br.	Naziv i sjedište arbitraže	Arbitraža je nadležna za područja narodnih odbora	
		gradskih	kotarskih
			niški (Niš) pčinjski (Trgovište) ražanjski (Ražanj) rasinski (Kruševac) svrljiški (Svrljig) sokobanjski (Soko Banja) temnički (Varivari) toplički (Prokuplje) trstenički (Trstenik) caribrodski (Caribrod)

NARODNA REPUBLIKA HRVATSKA

Red. br.	Naziv i sjedište arbitraže	Arbitraža je nadležna za područja narodnih odbora	
		gradskih	kotarskih
1.	Kotarska državna arbitraža Bjelovar	Bjelovar Virovitica	Bjelovar Čazma Daruvar Đurđevac Garešnica Grubišno polje Koprivnica Knževci

Red. br.	Naziv i sjedište arbitraže	Arbitraža je nadležna za područja narodnih odbora	
		gradskih	kotarskih
			Kutina Vrbovec Virovitica
2.	Kotarska držav- na arbitraža Gospić		Brinje Donji Lapac Gospić Gračac Otočac Perušić Titova Korenica
3.	Kotarska držav- na arbitraža Karlovac	Karlovac	Karlovac Ogulin Slunj Vojnić Virginmost
4.	Kotarska držav- na arbitraža Osijek	Osijek Vukovar	Belj Manastir Donji Miholjac Našice Orahovica Osijek Podr. Slatina Valpovo Vukovar
5.	Kotarska držav- na arbitraža Sisak	Sisak	Dvor Glina Kostajnica Novska Pakrac Petrinja Sisak

Red br.	Naziv i sjedište arbitraže	Arbitraža je nadležna za područja narodnih odbora	
		gradskih	kotarskih
6.	Kotarska državna arbitraža Slav. Brod	Dakovo Slav. Požega Slav. Brod Vinkovci	Dakovo Nova Gradiška Slav. Požega Slav. Brod Vinkovci Županja
7.	Kotarska državna arbitraža Varaždin	Čakovec Varaždin	Čakovec Ivanec Krapina Ludbreg Pregrada Prelog Varaždin Zlatar
8.	Kotarska državna arbitraža Pula	Pula Rovinj	Buzet-Kras Labin Lošinj—Cres Pazin Poreč Pula
9.	Kotarska državna arbitraža Rijeka	Opatija Rijeka	Crkvenica Delnice Krk Rab Rijeka Senj
10.	Kotarska državna arbitraža Split	Dubrovnik Split Šibenik Zadar	Benkovac Drniš Dubrovnik Imotski Jelsa Knin

8

Red. br.	Naziv i sjedište arbitraže	Arbitraža je nadležna za područja narodnih odbora	
		gradskih	kotarskih
			Korčula Makarska Metković Sinj Split Supetar Šibenik Vrš Zadar
11.	Gradska državna arbitraža Zagreb	Zagreb	Donja Stubica Dugo selo Jastrebarsko Klanjec Samobor Sv. Ivan Zelina Vel. Gorica Zagreb

NARODNA REPUBLIKA SLOVENIJA

Red. br.	Naziv i sjedište arbitraže	Arbitraža je nadležna za područja narodnih odbora	
		gradskih	kotarskih
1.	Mestna državna arbitraža Ljubljana	Ljubljana	Grosuplje Jesenice Kamnik Kranj Ljubljana-okolica
2.	Mestna državna arbitraža Maribor	Maribor	Dravograd Lendava Ljutomer

Red br.	Naziv i sjedište arbitraže	Arbitraža je nadležna za područja narodnih odbora	
		gradskih	kotarskih
			Maribor-okolica Murska Sobota Ptuj Radgona
3.	Okrajna državna arbitraža Celje	Celje	Celje-okolica Mozirje Poljčane Trbovlje
4.	Okrajna državna arbitraža Novo Mesto		Črnomelj Kočevje Krško Novo Mesto Trebnje
5.	Okrajna državna arbitraža Postojna		Gorica Idrija Mirska Bistrica Postojna Sežana Tolmin

NARODNA REPUBLIKA BOSNA I HERCEGOVINA

Red br.	Naziv i sjedište arbitraže	Arbitraža je nadležna za područja narodnih odbora	
		gradskih	kotarskih
1.	Gradska državna arbitraža Sarajevo	Sarajevo	Fojnica Foča Goražde Rogatica Sarajevo

Red. br.	Naziv i sjedište arbitraže	Arbitraža je nadležna za područja narodnih odbora	
		gradskih	kotarskih
			Sokolac Vareš Visoko Višegrad
2.	Sreska državna arbitraža Mostar	Mostar	Bileća Čapljina Gacko Konjic Ljubuški Mostar Nevesinje Prozor Stolac Široki Brijeg Trebinje Duvno
3.	Sreska državna arbitraža Tuzla	Bijeljina Brčko Tuzla	Bijeljina Brčko Kladanj Lopare Srebrenica Tuzla Vlasenica Zvornik
4.	Sreska državna arbitraža Doboj	Derventa Doboj	Bosanski Brod Bosanski Samac Derventa Doboj Gradačac Gračanica Maglaj Modrić Odžak

Red. br.	Naziv i sjedište arbitraže	Arbitraža je nadležna za područja narodnih odbora	
		gradskih	kotarskih
			Teslić Tešanj Zavidovići
5.	Sreska državna arbitraža Banja Luka	Banja Luka Prijedor	Banja Luka Bosanska Dubica Bosanska Gradiška Bosanski Novi Kotor Varoš Mrkonjić Grad Prijedor Prijava Sanski Most Srbac
6.	Sreska državna arbitraža Bihać	Bihać	Bihać Bosanska Krupa Bosanski Petrovac Bosansko Grahovo Cazin Dnvar Ključ Velika Kladuša
7.	Sreska državna arbitraža Travnik	Jajce Travnik Zenica	Bugojno Glamoč Jajce Livno Travnik Zenica

NARODNA REPUBLIKA MAKEDONIJA

Red. br.	Naziv i središte arbitraže	Arbitraža je nadležna za područja narodnih odbora	
		gradskih	kotarskih
1.	Gradska držav- na arbitraža Skopje	Kumanovo Skopje Tetovo Titov. Veles	gorčepetrovski gostivarski debarski devdelijski kavadarski krivopalanački kumanovski skopski tetoovski titovveleški
2.	Gradska dr- žavna arbitraža Bitolj	Bitolj Ohrid Prilep	bitoljski brodski denirhisarski kičevski kruševački ohridski prilepski resenski struški
3.	Gradska dr- žavna arbitraža Štip	Strumica Štip	berovski kočanski kratovski radoviški svetonižolski strumički carevoselski štipski nerodimski (Uroševac) pečki (Peč) podrimski (Orahovac)

Red. br.	Naziv i sjedište arbitraže	Arbitraža je nadležna za područja narodnih odbora	
		gradskih	kotarskih
			sitnički (Lipljan) suvorečki (Suva Reka) šarplaninski (Prizren)

NARODNA REPUBLIKA CRNA GORA

Red. br.	Naziv i sjedište arbitraže	Arbitraža je nadležna za područja narodnih odbora	
		gradskih	kotarskih
1.	Sreska državna arbitraža Bijelo Polje	Pljevlja	kolašinski andrijevački beranski pljevaljski bijelopoljski
2.	Gradska državna arbitraža Titograd	Nikšić Titograd Cetinje	šavnički nikšićki danilovgradski titogradski cetinjski kotorski hercegnovski barski

S A D R Ź A J :

	Strana
Predgovor — — — — —	V
Zakon o državnoj arbitraži — — — — —	3
I. — Opće odredbe — — — — —	3
II. — Obavezna arbitraža — — — — —	5
1) Organizacija državne arbitraže — — — — —	5
2) Nadležnost državne arbitraže — — — — —	6
3) Postupak pred arbitražnim vijećem i donošenje odluke — — — — —	11
4) Izvršenje odluka arbitražnih vijeća — — — — —	15
III. — Ugovorna arbitraža — — — — —	15
IV. — Završne odredbe — — — — —	17
Pravilnik o arbitražnim taksama — — — — —	19
I. — Opći dio — — — — —	19
II. — Prelazne odredbe — — — — —	21
III. — Tarifa — — — — —	24
Obrasci — — — — —	27
Spisak državnih arbitraža u Federativnoj Na- rodnoj Republici Jugoslaviji — — — — —	47

Approved For Release 2009/07/07 : CIA-RDP83-00415R008000010009-5

Tisak Jugoslavenskog tiskarskog poduzeća — Beograd

Approved For Release 2009/07/07 : CIA-RDP83-00415R008000010009-5

Approved For Release 2009/07/07 : CIA-RDP83-00415R008000010009-5

3/49

1/50

Approved For Release 2009/07/07 : CIA-RDP83-00415R008000010009-5

13

CIJENA
12.—
DINARA